

Bilag 2.

Spørgsmål til justitsministeren af Bendix.

(Indleveret den 3. juli 1973).

„Med hjemmel i hvilken lov kan momsrefusionen betragtes som ophævet pr. 6. juli 1973?“

Begrundelse:

Folketingets flertal bestående af S og SF vedtog den 15. juni en lov, der ophæver momsrefusionen for byggeri. Skæringsdatoen for ophævelsen er ifølge loven den 9. marts 1973. Justitsministeriet synes nu at have fastslået, at denne dato skal ændres. Der er imidlertid ikke lovhjemmel for nogen anden dato, og konsekvensen må være, at den ny dato kun kan fastsættes ved ny lov.

Spørgsmålet om skæringsdatoen var adskillige gange til drøftelse under forhandlingerne i folketingets boligudvalg. Boligministeren fastholdt herunder den 9. marts 1973.

Den valgte fremgangsmåde giver anledning til betydelig bekymring for lovforberedelsens kvalitet og for forholdet mellem regering og folketing.

Ministerens svar:

Hr. Bendix' spørgsmål til mig vedrører jo i første række det cirkulære af 22. juni 1973, som boligministeriet har udsendt bl. a. om rækkevidden af overgangsbestemmelserne i loven om ophævelse af godtgørelse for merværdiafgift m.v. Spørgsmålet burde vel derfor egentlig besvares af boligministeren. De overgangsproblemer, der behandles i cirkulæret, har imidlertid, således som det også har været fremdraget i dagspressen, været gjort til genstand for forhandling med justitsministeriet. Jeg skal derfor ikke hænge mig i formaliteterne, men efter aftale med boligministeren redegøre for baggrunden for det nævnte cirkulære.

De bestemmelser, der er af interesse i denne forbindelse, lovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

„§ 2. Loven træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. De hidtidige regler om godtgørelse for merværdiafgift gælder for byggeri, hvor arbejdet med fundamentering er begyndt inden den 9. marts 1973. Dette gælder dog kun, hvis byggearbejdet på normal måde er videreført inden denne dato eller videreføres inden 2 måneder efter, at fundamenteringen er begyndt.“

Disse bestemmelser fandtes allerede i det oprindelige lovforslag, og under de forhandlinger, der på sædvanlig måde blev ført med justitsministeriet inden lovforslagets fremsættelse, gav bestemmelserne ikke justitsministeriet anledning til bemærkninger. Spørgsmålet om rækkevidden af de nævnte overgangsregler ville da næppe heller have givet anledning til tvivl, hvis folketingets behandling af lovforslaget, således som det da var forventet, ville have kunnet afsluttes i løbet af forholdsvis kort tid.

Som bekendt holdt denne forventning imidlertid ikke stik, og det er dette, der har givet anledning til den fortolkningstvivil, som boligministeriets cirkulære tilsigter at afklare.

Forholdet er jo det, at myndighederne naturligvis må anvende de hidtil gældende regler — boligbyggerilovens kap. XIII A og den hertil hørende bekendtgørelse af 15. juni 1972 — indtil lovændringen er trådt i kraft. Da lovændringen, som fastsat i lovens § 2, stk. 1, først træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, dvs. den 6. juli 1973, betyder dette, at myndighederne indtil denne dato må behandle ansøgninger om godtgørelse for merværdiafgift efter de hidtil gældende regler.

Da folketingets behandling af lovforslaget trak ud, rettede boligministeriet henvendelse til justitsministeriet med henblik på